

Un cas com un cabás

Lema: Més han dit que 's veritat.

Era un vespre tot just clarejava
Asustat lo sultán de Turquia
Pr' un petit ratolí que corria
Cridá 'l ordre 'ls sirvents de palau
Y al sortir obehint lo seu mando
Un dels grosos que 's diu Mitja Plena
Badallant s' estiraba l' esquena
Y escanyantse va fer: garramáu.

Al sentir aquell gat la rateta
Fugí prompte del lloch hont estava
Y entretant el sultán tremolaba
Ab uns ulls que semblavan de foch
Qué tenia llavors li preguntan
Y respón que no lluny d' aliá ont seya
Una cosa horrorosa ell hi veyá
Y miravan. . . . sens véurerla en lloch.

Creguts tots de que alló n' era broma
S' adelanta 'l primer d' aquells patges
Y agafant un cistell de formatges
Lo tirá pel clatell del sultán
Esclafint els demás la rialla
Estranyats de semblant ocurrencia
Varen fer una gran reverencia
Y marxaren tranquils tot cantant.

Al poch rato un estrépit sentiren
Parescüt al que fá una cadira
Quan ab fúria per terra 's cap-gira
A la cambra del seu gran Senyor
Y pasmats varen véurer que jeya
Estirat com un sach allá terra
Lo capdill mes potent en la guerra
Lo guerrer mes nombrat en valor.

Fou que 'l pobre terror del serrallo
Altre cop vegé córrer la rata
Y empaytat per la bestia insensata
Del espant tremolós va morí
Y els ajudas de cambra del quefe
Que poch antes li feren l' ultratge
Sols vegeren un poch de formatge
Que 's menjava un petit ratolí.

LORD UGAIA

COSAS DE CASA

Ab molt disgust s' ha vist en la capital d' Espanya 'l Manifest que la «Unió Catalanista» ha publicat en vista de las exageradas midas de rigor empleadas pe 'l govern, suspenent la publicació dels periodichs que com *La Renaixensa* y *Lo Regionalista* sustentavan ideas qu' ells califcan de separatistas.

Tota vegada que aquí 'l regionalisme estava poch arrelat y contava ab escasas forsas, se fa incomprendible que 's prenguessin midas tan enérgicas, que en lloch d' aplacar los anims han produhit certa indignació, portant á molts indiferents al camp Catalanista com ens ho probá la manifestació organizada á Barcelona que fou numerosa com no podía esperarse.

En lo Manifest á que anteriorment nos havem referit, se fan importants declaracions y á fi de que 'l lector se formi un concepte de son contingut copiem los següents parrafos:

«Enteném avuy que han de quedar á cárrech del poder central del Estat espanyol las relaciones internacionales, l' exércit de mar y terra, las relaciones económicas d' Espanya ab los demás paissos, la construcción d' obras públicas de carácter general, la resolución de todas las cuestiones y conflictos inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riqueza; tot ab la organizació corresponent y adecuada.

Pero enteném que correspón al Poder regional lo régimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segóns sas necessitats y son modo de ser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempeñin cárrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó tot quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutjes y magistrats, y que dintre de Catalunya se fallin en última instancia 'ls plets y causas. volém ser árbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribuciones é impuestos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exércit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en